

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE
“SPECIFIKA TVORBY ZVUKOVÉ SLOŽKY ANIMOVANÉHO FILMU”

studentky Kateřiny Karhánkové

Dostal se mi do rukou k posouzení 66 stránkový text, který se čte doslova jedním dechem. Tedy mohl by se číst, pokud při čtení nemáte doma dvě malé pobíhající ratolesti, dožadující se neustálé pozornosti...

A hned na začátku mi dovoluji v dobrém oponovat a nesouhlasit se Závěrečnou kapitolou, ve které diplomantka píše: *”Soustředila jsem se na základní dramaturgické složky - hudbu, mluvené slovo, ruchy a zvukové atmosféry, které hrály významnou roli jak v odborných textech, tak ve výpovědích tvůrců”*. Není tomu tak. Diplomová práce tento rámec dalece překračuje. Nezůstává jen u základních komponent zvukové dramaturgie - mluveného slova, hudby a ruchů, ale rozšiřuje text o další rozměry spojení zvuku s animovaným filmem - rytmus, prostor a uvěřitelnost. Nebudu si hrát na oponenta, který snědl veškerou moudrost - pro mne byl tento popsán rozměr podle Pikkova, velmi poučný, diplomantkou výtečně rozvedený. Diplomantka totiž nezůstala jen u holých frází a prázdných neopodstatněných citací, ale veškeré popsané teorie podpořila vlastními praktickými zkušenostmi z pozice režisérky animovaných filmů, což je pro tuto práci jedinečné. Teorie ověřuje a porovnává z více zdrojů - Norštejna, Pikkova, Sidera, Kubíčka, Chiona, Dutky - nezůstává jen u “bible” našich studentů - Zvukové dramaturgie prof. Iva Bláhy.

Omluvte mé nadšení, ale z pozice zvukaře, mající za sebou nějakou tu praktickou zkušenost, je tento text skutečně inspirativní. Praktické zkušenosti Kateřiny Karhánkové jsou dále podpořeny výpověďmi zvukových mistrů animovaných filmů napříč generacemi, které má (odhaduji) většina zvukařských kolegů i za své vzory - od nestora zvuku animovaných filmů Ing. Ivo Špalja, po nejmladšího kolegu Davida Titěru. Napříč generacemi zdůrazňuji, neboť je v textu velmi zajímavý jejich rozdílný přístup ke zvukovému zpracování filmu.

Diplomová práce je přehledně rozdělena do kapitol - na začátku se věnující rozdílným zvukové tvorby animovaného a hraného filmu - úvaze o spojení obrazu se zvukem od nápadu, přes scénář, animatik až do jeho finální podoby - dále navazuje rytmem, prostorem a uvěřitelností, mluveným slovem, hudbou, ruchy a atmosférami. I zde jde diplomantka ještě více do hloubky, pouští se například do podrobností ohledně vhodné interpretace hudby, směřování zvuku v prostoru, nebezpečí duplicity obrazu a zvuku, synchronnosti mluveného slova a ruchů, kvality obrazu pro zvukovou postprodukci, ideální denní době na natáčení mluveného slova, časové náročnosti, atd.

Jak jsem již výše uvedl, jedinečné jsou pro mne kapitoly o spolupráci s hudebním skladatelem, zvukařem a hercem z pohledu režisérky animovaných filmu. Právě tyto praktické zkušenosti jsou pro jakéhokoliv tvůrce audiovizuálních děl nejcennější. Podle diplomantky by měla práce sloužit studentům animace, zvuku, střihu, či produkce, kteří se chystají spolupracovat na animovaném filmovém projektu. Byl bych za to vděčný.

A abych nezůstal jen u superlativů. Přínosné by byly pro tuto práci audiovizuální ukázky.

Práci doporučuji k obhajobě. Za tuto práci děkuji a smekám...

S pozdravem

MgA. Ladislav Greiner, 11. 9. 2017

